

der fauteuil, in nadenkende houding).... Maar dan komen de zorgen.... verlovingskaarten.... mooi elegant.... met een mooie letter!... „verloofd: MAXIMILIAAN DOZON VAN PARIVAART en LOUISE HERMINE VAN VLOORDEN.... dan receptie.... en felicitatie's.... en partijtjes.... dan cadeaux! veel cadeaux!! en de moeiten van het bruidstoilet.... *Crème* is mode.... maar wit staat mij beter!... zoo'n mooie ruischende sleep... en dan die bloemen.... en die sluier... O! ik zal wel zorgen dat ik er snoezig uit zie!... erg snoezig.... oh, Max!!!...

MARIE (*buiten.*)

Loes! Loes!

LOUISE (*ter zijde.*)

O daar komt mij dat vervelend kind weer storen.... (*huid*) wat is er?!...!

MARIE (*buiten.*)

Loes!... daar was Max en die wilde je spreken, maar omdat je alleen wou zijn, heb ik gezegd dat je niet thuis was. — Je had eens moeten zien hoe treurig hij keek!... 't was om te gieren! en toen is hij weggegaan.

VIERDE TOONEEL.

LOUISE (*is gedurende het bovenstaande opgesprongen en toont hevige gemoedsbeweging.*) Hemel!... dat kind bederft alles!... dat kind doet mij den dood nog aan!... (*gaat naar 't venster.*) Ja! daar gaat hij!... hij kijkt om!... Hij ziet mij!... Hij keert terug!... Hij komt zeker nog eens.... (*den zakdoek wringende als in angst; roept met gesmoorde stem.*) Neen! neen!... ik wil niet!.. (*luisterende*) er wordt gebeld.... Ik hoor zijn stem.... nu die van Marie.... daar komt Marie... (*angstig*).... o ik verstop me ergens!...

MARIE (*buiten kloppende.*)

Loes, doe eens open!...

LOUISE.

(*vermant zich*) Laat ik me flink houden voor dat kind! (*opent de deur en loopt dan spoedig van de deur weg.*)

MARIE (*komt binnen — ziet naar de prop*

in het sleutelgat; ter zijde) dáarom kon ik niets zien!... (*huid tot Louise*) Max heeft je voor het raam gezien en wil je absoluut spreken.... ik kan hem niet weg krijgen...! Wil ik hem hier brengen?...!

LOUISE (*verschrikt, zenuwachtig.*)

Ben je dwaas, lief kind!... (*vleierend*) doe mij een plezier en houd hem een oogenblik gezelschap.... mijn toilet is gederangeerd.... dat moet ik in orde maken.... toe, je bent mijn lieve Mies!... houd hem eens lief gezelschap.... dan krijg je wat moois!...

MARIE.

Wat dan?! de armband.

LOUISE (*zenuwachtig.*)

Ja!

MARIE.

Heusch!!

LOUISE (*zenuwachtig; dringende.*)

Ja! maar ga dan toch.

MARIE.

En.... de....

LOUISE (*als boven.*)

Ja! alles! maar ga!... ga!... (*Marie springende af.*)

VIJFDE TOONEEL.

LOUISE (*allén.*)

LOUISE (*zenuwachtig.*)

Zou hij.... zou hij dáarom komen?... Als vervolg op dat briefje..? O! wat moet ik doen?... Ik sluit me op!... ik verstop me!... En toch zou ik graag naar beneden gaan!... maar mijn *coiffure* is niet in orde.... en ik heb mijn beste japon niet aan!... (*voor den spiegel*).... Kijk eens wat een wanorde.... en wat zie ik bleek!... ik zal mijn wangen wat rood wrijven!... (*zoekt een doekje maar vindt in agitatie niets*).... Als hij nu zegt.... „Louise, ik bemin je!” dan.... (*ziet in den spiegel*).... o! wat ben ik rood!... hoe leelijk!... en nu weer bleek!... help!... wat moet ik toch be-